

Családi nap Veszprémgalsán

Álmodtunk, majd gondoltunk, s végül 2021.08.14-én tartottunk egy jól sikerült Családi Napot Veszprémgalsán.

Tudatos tervezéssel és a megfelelő rutink kialakításával még egy környezetünket tekintve ingerszegényebb időszakban is sokat tehetünk lelki egyensúlyunk megőrzéséért.

A jelenlegi helyzetben sokan dolgoznak távmunkában és általánosságban is több időt töltünk otthon a megszokottnál, ezért néha jól esik egy kis kikapcsolódás a második családdal.

Mi igyekszünk megtalálni minden munkahelyi feladatban és szabadidős aktivitásban a pozitív hangulatú és produktív időtöltés lehetőségét, s ez szombaton sem történt másképp.

Kis csapatunk egy része már korán reggel útnak indult a „tett” színhelyére, Veszprémgalsára, hogy előkészítsék a terepet a főzéshez és persze a szórakozáshoz.

A közös időtöltést általában mindannyian várjuk, hisz ez az egész nap csak rólunk, postásokról szól. Miután mindenki megérkezett, kezdetét vette a móka. Természetesen a kihagyhatatlan postás viccekkel.

Közös ebéd főzés közben jutott idő játékokra is, ami csapatépítő jellegű. Minden alkalommal újabbnál újabb játékokat játszunk. Most is sikerült jól megtréfálni minket, egy fejhallgatót kellett felvinnünk, amiben üvöltött a RETRO rádió, miközben a másik fél tátogott egy szót, amit elég nehéz volt szájról olvasni. Azért azt megjegyezném, hogy a hétköznapi szavak sokkal nehezebbek voltak, mint egy esetleges tértivevény.

Miután elfogytak a szavak... mármint a papírról, folytatódott a játék. A kérdés az volt, „Ki szereti a bort?” Természetesen jó páran felemeltük a kezünk, viszont bor helyett egy lopó, azaz hébér és egy vödör víz várt minket.

Egymás ellen küzdöttünk, ki tud több vizet juttatni a saját vödrébe. Annyi biztos, szívni tudunk... majd kis beszélgetést követően ismét játékokra invitáltak minket. Egy képet kellett magunk elé tartani, a párunk pedig elmutogatta vagy körbe írta, hogy ki is vagyok én? Róka, Hofi Géza, Diana hercegnő, Micimackó, Oroszlánkirály, persze akadt néhány finom fejtörő is. Főnökasszonyt elmutogatni, körbe írni, na, ez a művészet!

Menekülés gyanánt elmentünk egy levezető vízi bicikli túrára. Ettől persze jó étvágyunk támadt, rögvést kiabáltunk is a tó közepéről reményteljesen, „Ugye kész az ebéd?” A méteres főzőkanállal való legyezést igennek vettük.

Iparkodtunk is ebédelni. Pincepörkölt és finom cicege várt minket, partra vetett postásokat. Miután mindenki jóllakott lett egy kis csend is, bár az postásoknál nem tart sokáig, mindig van mit mondani.

Annyi biztos, mindenki kiemelkedően jól érezte magát!

Kovács Irén